

Sygn. akt I C 1775/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Ewelina Kiałka

po rozpoznaniu na rozprawie 19 grudnia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa R. J.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W.

o uchylenie uchwał

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda R. J. na rzecz pozwanego Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W. kwotę 197 zł tytułem kosztów procesu;

III. nakazuje uiszczyć powodowi R. J. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu kwotę 400 zł tytułem brakującej opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt I C 1775/12

UZASADNIENIE

Powód R. J., po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, w pozwie skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W., wniósł o ustalenie nieważności Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z 24 października 2012 roku oraz uchylenie podjętych na nim następujących uchwał:

- uchwały numer (...) w sprawie uchwalenia Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...);
- uchwały numer (...) w sprawie uchwalenia Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni (...);
- uchwały numer (...) w sprawie uchwalenia Regulaminu Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...).

Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że obradujące 24 października 2012 roku Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. zostało zwołane przez Zarząd Spółdzielni w oparciu o § 31 ust. 2 obowiązującego wówczas Statutu. W treści powyższego zawiadomienia podano informację, że zgodnie z uchwałą Rady Nadzorczej numer (...) z 25 września 2012 roku zebranie będzie obradowało w jednej części. Uchwałą numer (...) powód zaskarżył do Walnego Zgromadzenia, uznając, iż jest ona niezgodna ze Statutem Spółdzielni. Powód wskazywał, że był obecny na Walnym Zgromadzeniu 24 października 2012 roku i na początku obrad przedstawił członkom Spółdzielni swoje zarzuty odnośnie uchwały numer (...). W szczególności podkreślił, że Walne Zgromadzenie zostało zwołane z naruszeniem przepisów Statutu Spółdzielni albowiem stosownie do § 29 punkt 2 Statutu, Walne Zgromadzenie jest

podzielone na części, gdy liczba członków Spółdzielni przekroczy 500. Powód zaznaczał, że w pozwanej Spółdzielni liczba członków przekracza 2.400 osób, stąd Walne Zgromadzenie winno zawsze obradować w częściach. Powód wskazywał, że sformułowane przez niego zarzuty dotyczące uchwały numer (...), nie zostały rozpoznane na Walnym Zgromadzeniu 24 października 2012, które wbrew zapisom statutowym obradowało w całości. W ocenie powoda, nie respektowanie dyspozycji § 29 punkt 2 Statutu narażało członków Spółdzielni na brak możliwości obradowania w spokoju oraz uniemożliwiało swobodne wypowiedzenie się i zgłoszenie swoich postulatów. Jednocześnie powód zarzucał, że nierozpoznanie wniesionego przez niego zaskarżenia uchwały numer (...), stanowiło naruszenie § 23 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...), który stanowi, iż członkowi spółdzielni przysługuje prawo zaskarżenia uchwał Rady Nadzorczej do Walnego Zgromadzenia, podjętej we każdej sprawie, w terminie 30 dni od powzięcia wiadomości o treści uchwały. Zaskarżenie to powinno być rozpoznane na najbliższym Walnym Zgromadzeniu, co w niniejszej sprawie nie nastąpiło. Zdaniem powoda, podniesione wyżej zarzuty związane z nierozpatrzeniem jego zarzutów wobec uchwały numer (...), a także odnoszące się do sposobu obradowania Walnego Zgromadzenia z 24 października 2012 roku, skutkują koniecznością uchylenia wszystkich podjętych na tym Zgromadzeniu uchwał.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany w pierwszej kolejności wskazywał, iż stosownie do art. 8³ § 1 ustawy z 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych w przypadku gdy liczba członków spółdzielni przekroczy 500, jeżeli statut tak stanowi, walne zgromadzenie może być podzielone na części. W myśl zatem obecnie obowiązujących przepisów zasadą jest równoczesny udział wszystkich uprawnionych członków spółdzielni w jednym walnym zgromadzeniu jako najwyższym organie spółdzielni. Dalej pozwany wyjaśniał, że z uwagi na fakt, iż planowane na 24 października 2012 roku Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...), miało być poświęcone wyłącznie zmianie Statutu oraz Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia Członków i Rady Nadzorczej, Zarząd na podstawie uchwały Rady Nadzorczej numer (...) z 25 września 2012 roku, zdecydował, że temu tematowi będzie poświęcone odrębnie zwołane zgromadzenie członków, które będzie obradować całości. Właściwemu przebiegowi obrad miało służyć uprzednie ogłoszenie przez Zarząd na stronach internetowych Spółdzielni propozycji brzmienia nowego Statutu, co nastąpiło z kilkumiesięcznym wyprzedzeniem oraz stwarzało możliwość rozpoczęcia merytorycznej dyskusji na ten temat, z uwzględnieniem ewentualnych odmiennych propozycji zgłaszanych zarówno przez Radę Nadzorczą jak i członków Spółdzielni. Pozwany zwracał uwagę na to, że Zarząd słusznie przewidywał, iż liczba członków aktywnych, zainteresowanych brzmieniem Statutu, jest stosunkowo mała, stąd uzasadnione było obradowanie w jednej części, bez konieczności każdorazowego wynajmowania sali obrad. Powód zaznaczał, że ostatecznie na spornym Zgromadzeniu obecnych było 110 członków, co umożliwiało spokojne przeprowadzenie obrad i podjęcie kwestionowanych uchwał.

Odnośnie zarzutu powoda, iż Zarząd nie umieścił w porządku obrad Walnego Zgromadzenia jego odwołania od uchwały numer (...), pozwany wskazywał, że zapis § 23 punkt 2 Statutu Spółdzielni, przewidujący możliwość odwołania się od uchwał jednego z organów do innego w każdej sprawie, wprowadził instytucję nie znaną prawu spółdzielczemu, które dopuszcza jedynie wniesienie odwołania od uchwały w sprawach między członkiem a spółdzielnią. W ocenie pozwanego regulacja statutowa wykracza poza delegację wynikającą z art. 32 ustawy prawo spółdzielcze, w którym ustawodawca wyraźnie zawęził przedmiotowo uchwały rady nadzorczej, które mogą podlegać zaskarżeniu do walnego zgromadzenia. Pozwany wskazywał, że powołany wyżej zapis statutu należy interpretować zgodnie z brzmieniem art. 32 prawa spółdzielczego, stąd, mając na względzie, iż uchwała (...) nie była podjęta w sprawie między powodem a Spółdzielnią, należało uznać, iż R. J. nie przysługiwało prawo do jej zaskarżenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny, istotny dla rozstrzygnięcia sprawy:

Powód R. J. jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.. Liczba członków pozwanej Spółdzielni przekracza 500 osób.

(okoliczność bezsporna)

W wrześniu 2012 roku Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej (...) poinformował członków Spółdzielni o zwołaniu na 24 października 2012 roku Walnego Zgromadzenia. W porządku obrad zaplanowano między innymi podjęcie uchwał w sprawie zmiany Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...), uchwalenie Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) oraz uchwalenie Regulaminu Rady Nadzorczej Spółdzielni.

Na mocy uchwały numer (...) z 25 września 2012 roku Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) postanowiła, iż Walne Zgromadzenie Członków zwołane na 24 października 2012 roku nie będzie podzielone na części.

(dowód: zawiadomienie o zwołaniu Walnego Zgromadzenia k. 5,

uchwała numer (...) z 25 września 2012 r. k. 12)

W pismach z 27 września 2012 roku i 05 października 2012 roku powód R. J. zaskarżył uchwałę Rady Nadzorczej numer (...) z 25 września 2012 roku w sprawie Walnego Zgromadzenia Członków. Powód zarzucał, że uchwała ta narusza treść § 29 punkt 2 Statutu Spółdzielni, który stanowi, iż walne zgromadzenie jest podzielone na części, gdy liczba członków spółdzielni przekroczy 500. Powyższa regulacja, wedle powoda, nie dawała Radzie Nadzorczej uprawnienia do podjęcia uchwały w przedmiocie obradowania Walnego Zgromadzenia w całości. W treści złożonych pism powód zaznaczył, że sformułowane przez niego zarzuty dotyczące uchwały numer (...) winny zostać rozpatrzone na najbliższym Walnym Zgromadzeniu Członków, w ramach punktu 4. porządku obrad, dotyczącego stwierdzenia prawidłowości zwołania zebrania.

(dowód: pismo powoda z 27 września 2012 r. k. 11,

pismo powoda z 05 października 2012 r. k. 10)

Materiały i projekty uchwał, będące przedmiotem obrad Walnego Zgromadzenia wyznaczonego na 24 października 2012 roku, zostały wyłożone 03 października 2012 roku w siedzibie Spółdzielni. Ponadto, treść projektów uchwał opublikowana została na stronie internetowej Spółdzielni. Część członków Spółdzielni, w tym powód R. J., złożyła przed Walnym Zgromadzeniem uwagi i propozycje do projektu Statutu, Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni oraz Regulaminu Rady Nadzorczej.

(dowód: pismo W. A. z 16 października 2012 r. k. 76-83,

pismo H. S. i W. J. z 15 października 2012 r. k. 84-85,

pismo powoda R. J. k. 86-88,

przesłuchanie powoda R. J. elektroniczny protokół rozprawy z 19.12.2013 r. od 00:03:40 do 00:14:16)

W obradach Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...), które odbyły się 24 października 2012 roku, uczestniczyło ogółem 110 członków. Po rozpoczęciu zebrania, powód R. J. poinformował członków Spółdzielni o złożonym przez niego odwołaniu od uchwały Rady Nadzorczej numer (...). W swoim wystąpieniu powód zarzucił, iż Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) zostało zwołane nieprawidłowo, albowiem stosownie do § 29 pkt 2 Statutu Spółdzielni, powinno być podzielone na części.

Po udzieleniu głosu powodowi, odczytana została opinia radcy prawnego, sporządzona 19 września 2012 roku, w której stwierdzono, iż obradowanie w całości Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) jest zgodne z przepisami prawa spółdzielczego oraz zapisami Statutu. W opinii wskazano, że Rada Nadzorcza ma kompetencję do podjęcia uchwały, mocą której zadecyduje o niepodzieleniu konkretnego walnego zgromadzenia na części.

Po zaprezentowaniu opinii prawnej, przewodniczący zebrania stwierdził, iż Walne Zgromadzenie zostało zwołane prawidłowo oraz poddał pod głosowanie przedstawiony porządek obrad, który został przyjęty większością głosów. Następnie przystąpiono do omawiania propozycji zmian w Statucie Spółdzielni. Po odczytaniu każdej ze zmian i

wyjaśnieniu jej treści, odbywało się głosowanie nad poszczególnymi zapisami statutu. W wyniku przeprowadzonych głosowań podjęto uchwałę numer (...) w sprawie uchwalenia nowego Statutu. Zgodnie z brzmieniem nowoprzyjętego Statutu, usunięty został zapis dotyczący podziału walnego zgromadzenia na części. Ponadto, Walne Zgromadzenie, obradujące 24 października 2012 roku podjęło uchwałę numer (...) w sprawie uchwalenia Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) oraz uchwałę numer (...) w sprawie uchwalenia Regulaminu Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...).

(dowód: lista obecności k. 90-94,

protokół Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej z 24 października 2012 r. k. 13-19,

opinia prawna z 19 września 2012 r. k. 20,

Statut Spółdzielni Mieszkaniowej (...) k.32,

przesłuchanie powoda R. J. elektroniczny protokół rozprawy z 19 grudnia 2013 r. od 00:03:40 do 00:14:16,

przesłuchanie w charakterze pozwanego Prezesa Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. R. S. elektroniczny protokół rozprawy z 19 grudnia 2013 r. od 00:15:41 do 00:26:12)

Zgodnie z § 23 ust. 1 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w brzmieniu obowiązującym na 24 października 2012 roku, od uchwały Rady Nadzorczej, podjętej w sprawie indywidualnej, w pierwszej instancji członkowi przysługuje prawo odwołania do Walnego Zgromadzenia w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia na piśmie wraz z uzasadnieniem. Odwołanie powinno być rozpatrzone na najbliższym Walnym Zgromadzeniu, jeżeli zostało złożone co najmniej 30 dni przed terminem zebrania. Zapis § 23 ust. 2 Statutu stanowi, że członkowi Spółdzielni przysługuje również prawo zaskarżenia uchwały Rady Nadzorczej do Walnego Zgromadzenia, podjętej w każdej innej sprawie, w terminie 30 dni od daty powzięcia wiadomości o treści uchwały.

Stosownie do § 29 ust. 2 i 3 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...), w brzmieniu obowiązującym na 24 października 2012 roku, Walne Zgromadzenie jest podzielone na części, gdy liczba członków przekroczy 500. Rada Nadzorcza ustala zasady podziału członków uprawnionych do udziału w poszczególnych częściach Walnego Zgromadzenia, uwzględniając zasadę wspólnoty interesów wynikającą z zamieszkiwania w określonym zespole nieruchomości.

(dowód: Statut Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. [tekst jednolity po zmianach zarejestrowanych przez KRS 08 września 2011 r.] k. 55-75)

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód R. J., po ostatecznym sprecyzowaniu żądania w piśmie przygotowawczym z 25 września 2013 roku (k. 128) domagał się „stwierdzenia nieważności Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. z 24 października 2012 r.”, a w konsekwencji uchylenia podjętych na tym Zgromadzeniu uchwał: numer (...) w sprawie uchwalenia Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...), numer (...) w sprawie uchwalenia Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni (...) oraz numer (...) w sprawie uchwalenia Regulaminu Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...).

Przed przystąpieniem do oceny zasadności zgłoszonych w pozwie roszczeń, wskazać należy, iż w świetle obowiązujących przepisów brak jest prawnej możliwości ustalenia „nieważności walnego zgromadzenia”. Możliwe jest jedynie ustalenie nieważności, ustalenie nieistnienia albo uchylenie uchwały walnego zgromadzenia członków spółdzielni mieszkaniowej.

Podstawę prawną powództwa o uchylenie uchwały stanowi przepis art. 42 § 3 ustawy z 16 września 1982 r. prawo spółdzielcze (tekst jednolity Dz. U. z 2013, poz. 1443), który stanowi, iż każdy członek spółdzielni może zaskarżyć do

Sądu uchwałę walnego zgromadzenia, która jest sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godzi w interesy spółdzielni lub też ma na celu pokrzywdzenie jej członków.

Powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania, w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia (art. 42 § 6 prawa spółdzielczego).

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż powód był obecny na Walnym Zgromadzeniu, na którym podjęto kwestionowane w pozwie uchwały. Wobec powyższego, sześciotygodniowy termin do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwał, należało liczyć od 24 października 2012 roku. Mając na uwadze, iż pozew w sprawie wniesiony został 03 grudnia 2012 roku, należało uznać, że powód dochował terminu, o którym mowa w powołanym wyżej art. 42 ust. 6 prawa spółdzielczego.

W orzecznictwie podkreśla się, że powództwo o uchylenie uchwały ma zastosowanie tylko do wypadków sprzeczności uchwały z postanowieniami statutu, które nie są jednocześnie sprzecznością uchwały z przepisami prawa. Jeśli taka sprzeczność zachodzi, zastosowanie ma wówczas powództwo o ustalenie nieważności uchwały (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 07 stycznia 2009 roku, sygn. akt I ACa 681/08, Apel.-W-wa 2010/3/23).

Jak wynika z uzasadnienia pozwu oraz dalszych pism przygotowawczych powoda, R. J. przeciwko zaskarżonym uchwałom sformułował dwa zasadnicze zarzuty, związane z naruszeniem przepisów obowiązującego wówczas Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.. Zaznaczyć przy tym wypada, iż były to zarzuty o charakterze formalnym, to jest odnoszące się do samego przebiegu obrad oraz sposobu procedowania nad uchwałami.

W pierwszej kolejności powód wskazywał, iż Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...), które odbyło się 24 października 2012 r., zostało zorganizowane z naruszeniem § 29 pkt 2 i 3 obowiązującego wówczas Statutu Spółdzielni, albowiem nie zostało ono podzielone na części. Dalej powód zarzucał, że złożone przez niego, w ramach postępowania wewnątrzspółdzielczego, odwołanie od uchwały Rady Nadzorczej numer (...) z 25 września 2012 roku, nie zostało poddane pod głosowanie na najbliższym Walnym Zgromadzeniu, na którym nie uwzględniono również wygłoszonych przez powoda uwag odnośnie obradowania Walnego Zgromadzenia w całości. Powód wskazywał także, że nie został poddany pod głosowanie punkt 4. porządku obrad, to jest „stwierdzenie prawidłowości zwołania zebrania”.

W ocenie Sądu wskazane powyżej zarzuty nie mogły doprowadzić do uchylenia zaskarżonych w pozwie uchwał.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego obradowania Walnego Zgromadzenia z 24 października 2012 r. w całości, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zgodnie z art. 8³ ustawy z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1222) walne zgromadzenie spółdzielni mieszkaniowej nie może być zastąpione przez zebranie przedstawicieli, jednakże, jeżeli statut tak stanowi, w przypadku gdy liczba członków spółdzielni mieszkaniowej przekroczy 500, walne zgromadzenie może być podzielone na części. Rada nadzorcza ustala zasady zaliczania członków do poszczególnych części walnego zgromadzenia z tym, że nie można zaliczyć członków uprawnionych do lokali znajdujących się w obrębie jednej nieruchomości do różnych części walnego zgromadzenia.

Z treści powołanego przepisu zdaniem Sądu jednoznacznie wynika, że intencją ustawodawcy było wprowadzenie zasady równoczesnego udziału wszystkich członków spółdzielni w jednym walnym zgromadzeniu. Spółdzielnia stanowi bowiem dobrowolne zrzeszenie członków, którzy winni mieć bezpośredni wpływ na sprawy związane z jej funkcjonowaniem. Urzeczywistnieniu zasady demokracji w spółdzielniach mieszkaniowych miała służyć między innymi likwidacja zebrania przedstawicieli członków, a tym samym zebrań grup członkowskich. Podział walnego zgromadzenia na części obecnie możliwy jest jedynie w przypadku większych spółdzielni mieszkaniowych, w których liczba członków przekracza 500. W takich spółdzielniach bowiem, łączne obradowanie wszystkich członków, fizycznie jest utrudnione i mogłoby naruszać przebieg walnego zgromadzenia. Przepis art. 8³ ustawy o spółdzielniach

mieszkaniowych, umożliwiając podział walnego zgromadzenia na części, służyć ma zatem usprawnieniu organizacji walnego zgromadzenia spółdzielni o dużej liczebności członków, celem zagwarantowania członkom świadomego udziału w zgromadzeniach i w głosowaniu nad poszczególnymi uchwałami. Jednocześnie zastrzec należy, że zgodnie z powołaną regulacją, podział walnego zgromadzenia na części w większych spółdzielniach mieszkaniowych nie jest obligatoryjny i dopuszczalne jest zorganizowanie takiego zgromadzenia w całości dla wszystkich członków.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Spółdzielnia Mieszkaniowa (...), do której należy powód, ogółem liczy ponad 2.400 członków. W § 29 ust. 2 Statutu Spółdzielni (w brzmieniu obowiązującym na 24 października 2012 roku) wprowadzono zasadę, że Walne Zgromadzenie jest podzielone na części, gdy liczba członków przekroczy 500. Stosownie do § 29 ust. 3 Statutu, Rada Nadzorcza ustala zasady podziału członków uprawnionych do udziału w poszczególnych częściach walnego zgromadzenia, uwzględniając zasadę wspólnoty interesów wynikającą z zamieszkiwania w określonym zespole nieruchomości.

Mając na względzie okoliczność, iż liczba członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) znacząco przewyższa 500 osób, zdaniem Sądu należy stwierdzić, że cytowane powyżej zapisy statutowe de facto nakazują obligatoryjny podział każdego Walnego Zgromadzenia na części. W tych realiach nie sposób zatem odmówić racji powodowi, że zorganizowanie 24 października 2012 roku obrad Walnego Zgromadzenia w całości, stanowiło naruszenie obowiązujących wówczas regulacji statutowych, a konkretnie § 29 ust. 2 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W..

Samo jednak stwierdzenie uchybień proceduralnych, bo tak należy zakwalifikować opisaną nieprawidłowość w zakresie organizacji spornego Zgromadzenia, zdaniem Sądu nie przesądza jeszcze o zasadności zgłoszonego przez powoda roszczenia o uchylenie uchwał podjętych na tym Zgromadzeniu. Podkreślenia bowiem wymaga, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem w orzecznictwie, uchylenie uchwały spółdzielni mieszkaniowej z powodu uchybień formalnych, możliwe jest jedynie wówczas, gdy uchybienia te mogły mieć wpływ na treść zaskarżonej uchwały (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 20 stycznia 1986 r., sygn. akt I PR 119/85, Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych 1986 r., nr 11, poz. 189).

Formułując zarzut dotyczący niepodzielenia obrad Walnego Zgromadzenia z 24 października 2012 roku na części, na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia, iż uchybienie to wpłynęło na treść zaskarżonych w pozwie uchwał. Okoliczności tej, zdaniem Sądu, powód w żadnej mierze nie wykazał.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci protokołu Walnego Zgromadzenia z 24 października 2012 roku, listy obecności, a także przesłuchania Prezesa Zarządu pozwanej Spółdzielni R. S., wedle Sądu pozwala jednoznacznie przyjąć, że sporne Zgromadzenie przebiegało zgodnie z zaplanowanym porządkiem obrad, zaś jego organizacja zapewniała członkom Spółdzielni świadome uczestniczenie w obradach i głosowanie nad poszczególnymi projektami uchwał.

Na początek wypada nadmienić, że na Walnym Zgromadzeniu 24 października 2012 r. ogółem obecnych było 110 osób. Liczba ta, biorąc pod uwagę ogólną liczbę członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...), była stosunkowo niewielka, stąd nie istniały przeszkody organizacyjne, które uniemożliwiłyby przeprowadzenie obrad w całości. Co więcej, ze względów natury ekonomicznej, uzasadnione było w tym przypadku zorganizowanie jednego Zgromadzenia, celem ograniczenia kosztów związanych z przeprowadzeniem obrad w częściach.

Innym, równie istotnym powodem, dla którego odstąpiono od podziału Walnego Zgromadzenia na części, była ranga uchwał, które rozpatrywane były na tym zebraniu. Na spornym Zgromadzeniu poddane były bowiem pod głosowanie uchwały w sprawie przyjęcia nowego statutu Spółdzielni, Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia oraz Regulaminu Rady Nadzorczej. Jak wyjaśniał na rozprawie Prezes Zarządu Spółdzielni R. S., członkowie Spółdzielni, już na kilka miesięcy przed spornym Zgromadzeniem, zgłaszali postulaty odnośnie zmiany zapisów Statutu. Uchwalenie nowych regulacji statutowych było zatem niezwykle ważne dla członków Spółdzielni, stąd podjęto decyzję, iż kwestii tej zostanie poświęcone odrębne Walne Zgromadzenie, które zwołane zostanie w całości. Prezes Zarządu podkreślał, że na miesiąc przed wyznaczonym terminem Walnego Zgromadzenia, projekty uchwał w sprawie zmiany Statutu były wyłożone w sekretariacie, a także opublikowano je na stronach internetowych

Spółdzielni. Potencjalnie więc każdy członek Spółdzielni, zainteresowany jej sprawami, miał możliwość zapoznania się z projektami uchwał oraz wniesienia do nich stosownych uwag. Jak wskazują przedłożone przez pozwanego pisma W. A., H. S. i W. J., jak również samego powoda R. J., część członków w ustawowym terminie zgłosiła swoje propozycje zmian w Statucie Spółdzielni oraz Regulaminie obrad Walnego Zgromadzenia. Powyższe okoliczności pozwalają zatem przyjąć, że członkowie Spółdzielni mieli zapewniony odpowiedni dostęp do projektów uchwał, które procedowane były na Zgromadzeniu 24 października 2012 roku. Pozwany tym samym stworzył warunki do rzeczowej i świadomej dyskusji na temat tak istotnego dla członków Spółdzielni aktu, jakim jest statut.

Dyskusowanie nad brzmieniem nowego statutu na forum obejmującym, możliwie największą liczbę osób zainteresowanych sprawami Spółdzielni, zdaniem Sądu, jakkolwiek uchybiało przepisom Statutu, było jednak zabiegiem w pełni uzasadnionym z punktu widzenia ogólnie pojętego interesu członków Spółdzielni i w okolicznościach sprawy nie miało ono wpływu na ostateczną treść podjętych uchwał.

Jednocześnie zaznaczenia wymaga, że zgromadzone w sprawie dowody nie potwierdziły zarzutów powoda, jakoby przebieg obrad 24 października 2012 roku, był w jakikolwiek sposób zakłócony lub też znacząco różnił się od poprzednich Zgromadzeń, organizowanych w Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Z uwagi na ilość obecnych na sali osób, która nie odbiegała od standardowej frekwencji, jaka najczęściej występuje na walnych zgromadzeniach w pozwanej Spółdzielni, zdaniem Sądu wykluczone jest przyjęcie, iż przeprowadzenie obrad Walnego Zgromadzenia w całości, wpłynęło na wynik poszczególnych głosowań oraz treść kwestionowanych przez powoda uchwał.

Reasumując dotychczasowe rozważania wypada stwierdzić, iż pomimo, że w rozważanym przypadku doszło do naruszenia norm statutowych, dotyczących obligatoryjnego obradowania Walnego Zgromadzenia w częściach, to okoliczność ta – sama przez się – nie jest wystarczająca do podważenia uchwał poddanych pod ocenę Sądu. Ewentualne zarzuty powoda odnośnie wadliwości uchwał podjętych podczas Walnego Zgromadzenia obradującego w całości, mogłyby mieć znaczenie jedynie wówczas, gdyby na zebraniu tym obecna była tak duża liczba członków Spółdzielni, że zakłócony byłby przebieg obrad i tym samym możliwość świadomego głosowania nad spornymi uchwałami. Z sytuacją taką, w realiach przedmiotowej sprawy, nie mamy jednak do czynienia.

Niezasadny, w ocenie Sądu, okazał się również drugi spośród sformułowanych przez powoda zarzutów, odnoszący się do niepoddania pod głosowanie wniesionego przez niego odwołania od uchwały Rady Nadzorczej numer (...) z 25 września 2012 roku. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż wspomnianą uchwałą, Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. zadecydowała o przeprowadzeniu obrad Walnego Zgromadzenia, wyznaczonych na 24 października 2012 roku, w całości.

Swoje uprawnienie do zaskarżenia powyższej uchwały, powód wywodził z treści § 23 ust. 2 Statutu pozwanej Spółdzielni, który przewiduje, że oprócz możliwości odwołania się do Walnego Zgromadzenia od uchwały Rady Nadzorczej, podjętej w sprawie indywidualnej, członkowi Spółdzielni przysługuje również prawo zaskarżenia uchwały Rady Nadzorczej podjętej w każdej innej sprawie, w terminie 30 dni od daty powzięcia wiadomości o treści uchwały.

Przywołana wyżej norma statutowa, daje członkom Spółdzielni nieograniczoną możliwość kwestionowania w ramach postępowania wewnątrzspółdzielczego każdej uchwały Rady Nadzorczej, bez względu na jej przedmiot oraz ewentualny wpływ takiej uchwały na interes osoby wnoszącej odwołanie.

Zauważyć należy, na co słusznie zwracał również uwagę pozwany, że regulacja taka nie występuje na gruncie przepisów ustawy prawo spółdzielcze, która w art. 32 § 1 jednoznacznie stanowi, że statut może przewidywać, że w określonych w nim sprawach między członkiem a spółdzielnią, członkowi przysługuje prawo odwołania się od uchwały organu spółdzielni do innego wskazanego w statucie organu spółdzielni w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym (...).

Podkreślenia wymaga, że powołana regulacja, odsyłając do unormowań statutowych, w sposób wyraźny precyzuje zakres, w jakim statut może regulować kwestię związane z zaskarżaniem uchwał rady nadzorczej do walnego zgromadzenia. Przepis ten ogranicza możliwość uregulowania trybu zaskarżenia uchwał rady nadzorczej, zastrzegając go wyłącznie dla tych uchwał, które zostały podjęte w sprawach indywidualnych między członkiem a spółdzielnią.

Przyjęcie w statucie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) uregulowania dalej idącego, umożliwiającego podważenie przez członka spółdzielni każdej uchwały rady nadzorczej w trybie postępowania wewnątrzspółdzielczego, zdaniem Sądu w sposób niedopuszczalny wykracza poza delegację ustawową, zawartą w cytowanym art. 32 prawa spółdzielczego i w tym zakresie zapisy Statutu należy uznać za nieważne.

Mając zatem na względzie okoliczność, że uchwała numer (...), nie została podjęta w indywidualnej sprawie, dotyczącej stosunków powoda ze spółdzielnią, wedle Sądu należało przyjąć, że powodowi w ogóle nie przysługiwało prawo do odwołania się od tej uchwały w ramach postępowania wewnątrzspółdzielczego. Konsekwencją powyższego jest stwierdzenie, iż podnoszony w pozwie zarzut nie rozpoznania przez Walne Zgromadzenie złożonego przez powoda odwołania od uchwały numer (...), nie miał żadnego wpływu na treść podjętych na tym zebraniu uchwał, będących przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu również pozostałe formułowane przez powoda zarzuty, odnoszące się do kwestii niepoddania pod głosowanie punktu 4. porządku obrad („stwierdzenie prawidłowości zwołania zgromadzenia”), jak również związane ze sposobem przedstawiania poszczególnych projektów uchwał, należało uznać za bezzasadne, albowiem powód nie przedstawił żadnych dowodów, które pozwalałyby stwierdzić, iż zauważone przez niego uchybienia formalne mogły wpływać na zasadniczo wpłynąć na ostateczną treść kwestionowanych uchwał.

W świetle powyższego, niniejsze powództwo w całości podlegało oddaleniu (punkt I. sentencji wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach, zawarte w punkcie II. sentencji wyroku, oparto na treści art. 98 § 1 k.p.c., który ustanawia zasadę, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na zasądzone od powoda na rzecz pozwanego koszty składały się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł, wynikające z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W punkcie III. sentencji wyroku, Sąd obciążył powoda obowiązkiem uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu kwoty 400 zł, tytułem brakującej opłaty od pozwu. W niniejszej sprawie powód zaskarżył trzy uchwały, stąd należna opłata sądowa wynosiła 600 zł (3 x 200 zł). Z uwagi na to, iż powód wniósł jedynie opłatę w wysokości 200 zł, do zapłaty pozostawały zatem brakujące koszty w kwocie 400 zł.